

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K
Telefon 72 28 24 00
Fax 72 28 24 01
oim@oim.dk
www.oim.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Sagsnr.
2014 - 20156

Doknr.
177967

Dato
10-11-2014

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 13. oktober 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 38 (alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Özlem Sara Cekic (SF).

Spørgsmål nr. 38:

"Hvilke tiltag, mener ministeren, man kan iværksætte for at sikre, at de private forskningspenge, som bevilges til forskning i offentligt regi, ikke misbruges?"

Svar:

I henhold til regionsloven er det regionernes ansvar som selvstændige myndigheder at sørge for, at der er hensigtsmæssige forretningsgange og interne kontroller, så det sikres, at de private forskningsmidler, som bevilges til forskning i offentligt regi, ikke misbruges.

Selvom der har været artikler i pressen om, at der har været tilfælde på flere af landets hospitaler, hvor eksterne forskningsmidler ikke er blevet anvendt til den forskning og de formål, som det har været hensigten, så er det min vurdering, at regionerne fortsat skal have ansvaret for, at der er etableret hensigtsmæssige forretningsgange, og at der er en tilstrækkelig intern kontrol med forvaltningen af eksterne forskningsmidler.

Såfremt der bliver fastsat regler fra statslig side til regionernes forretningsgange og interne kontroller, vil man kunne risikere, at regionerne fralægger sig ansvaret for, at disse er tilstrækkelige. Og der vil være en betydelig risiko for, at reglerne vil blive opfattet som bureaukratiske og usmidige, da de i sagens natur vanskeligt kan tilpasses lokale forhold. En sådan statslig regulering, som regeringen ikke kan anbefale, vil i øvrigt kræve en lovændring, jf. besvarelsen af spørgsmål nr. 39.

Herudover må det formodes, at sagerne om misbrug af forskningsmidler, der har været omtalt i pressen, har fået regionerne til at spørge sig selv, om deres forretningsgange og interne kontroller er gode nok. Regionerne har en klar interesse i at undgå disse sager. De kan betyde et tab af midler, give dårlig omtale, og endelig er de ubehagelige - ikke mindst hvis der er tale om svigt fra ledelsens side, eller medarbejdere ikke har udført deres kontrolopgaver tilstrækkelig godt.

Det må antages, at disse forhold i sig selv er et tilstrækkeligt incitament for regionerne til at sikre, at der er hensigtsmæssige og betryggende forretningsgange og kontroller, der kan forebygge misbrug af private forskningsmidler.

Med venlig hilsen
Morten Østergaard